

Bilag 3°.

Ad spørgsmål 19.

Henvendelse til folketingsudvalget fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark.

1) Det beklages, at refusionsreglerne ikke er ændret. Det erkendes dog samtidig, at en gennemgribende forenkling i teknisk henseende er vanskelig at foretage, uden at der samtidig sker visse forskydninger i byrdefordelingen mellem stat og kommuner og mellem kommunerne indbyrdes, og at det derfor kan være vanskeligt at tilendebringe de fornødne beregninger så betids, at der samtidig med lovforslagets ikrafttræden kan gennemføres en gennemgribende forenkling af refusionsreglerne.

Overvejelserne om en forenkling foreslås imidlertid påbegyndt, og med henblik på gennemførelse af en delvis forenkling allerede ved en ny forsorgslovs ikrafttræden foreslås det at samarbejde reglerne om statsrefusion og tilskud fra udligningsfonden, hvilket kun vil medføre, at også tilskuddet fra udligningsfonden beregnes på grundlag af udgifterne i det løbende regnskabsår og ikke på grundlag af udgifterne 2 år tidligere. Ved en sådan ordnings gennemførelse vil der herefter blive tale om en merudgift for staten i det første år svarende til stigningen i udgifterne i det løbende regnskabsår i forhold til udgifterne i det regnskabsår, der ligger 2 år tilbage.

Hertil kan bemærkes, at spørgsmålet om afløsning af reglerne om tilskud fra udligningsfonden med et egentligt statstilskud er optaget til forhandling med finansministeriet, jfr. herved bemærkningerne ad B, 4), i det med skrivelse herfra af 14. februar 1961 til udvalget oversendte bilag 2°. Ministeriet vil som anført i nævnte bilag senere vende tilbage til dette spørgsmål.

I øvrigt har man overvejet spørgsmålet om en vis forenkling af refusionsbrøkerne, og man vil senere vende tilbage hertil.

2) Det anføres, at det i bestemmelsen i forslaget § 47, stk. 5, om hjælp til befor-

dring i sygdoms- og barseltilfælde bør tydeliggøres, at hjælpen kun kan ydes, såfremt der ikke kan ydes fribefordring i henhold til sygeforsikringsloven.

Hertil kan bemærkes, at forsorgsloven efter den sociale lovgivnings opbygning i almindelighed først kommer ind i billedet, når hjælp ikke kan ydes efter socialforsikringslovgivningen, og at det derfor er upåkrævet på specielle områder at indføje bestemmelser herom.

3) Det gøres gældende, at bestemmelsen i forslaget § 84, stk. 2, om, at bidrag ikke kan udbetales til plejeforældre, når barnets moder (fader) samlever med den anden af barnets forældre, er mindre rimelig, idet det tværtimod synes nødvendigt også at sætte moderen i bidrag.

Man skal hertil bemærke, at bestemmelsen går på det tilfælde, hvor moderen selv har anbragt barnet i pleje, og hvor hendes økonomiske forhold i øvrigt er afgørende for, om bidrag kan udbetales.

Er anbringelsen sket via børneværnet, kan den bidragsskyldiges bidrag efter de almindelige regler anvendes til dækning af plejeudgifterne, ligesom også moderen i et sådant tilfælde ville kunne sættes i bidrag.

Da den bidragsskyldige i den i § 84, stk. 2, nævnte situation indirekte vil kunne have økonomisk fordel af bidragets udbetaling, bør bestemmelsen opretholdes.

4) Det anføres, at bestemmelsen i forslaget § 87, stk. 3, om fastsættelsen af bidragstaksten i tilfælde, hvor barnet i bidragsperioden har opholdt sig i forskellige kommunegrupper, er upraktisk.

Hertil kan bemærkes, at bestemmelsen, der svarer til gældende ret, så vidt det er ministeriet bekendt, ikke hidtil har givet anledning til vanskeligheder. Forholdet er det, at bestemmelsen kun har betydning, hvor den bidragsberettigede flytter, når der er forløbet mere end 3 måneder efter en bidragsperiodes begyndelse, og først på dette tidspunkt kræver bidraget udbetalt.